

Midnattsropet

nr 20 - 1972 - årg. 13 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Jesus sa:

Ni skall ge dem något att äta!

Detta är ingen ovanlig syn. Du kan se dem jämt, oavsett tid på dygnet, mellan bankpalatsen, regeringshögkvarteret och varuhusen: Ungdomar, uttråkade av materiellt överflöd, som söker stimulering och tröst i knark eller sprit.

I kristendomen finns en lösning: Individens omvändelse till Kristus!

Denne Jesus talade aldrig, som tyvärr många kristna gör idag, om moralisk upprustning genom evolution. Han predikade den nya födelsens revolution som befriar oss från alla former av förnedrande synd. Ett under mitt i vardagen som du kan vara med om, om du tror.

Johannelund

– centrum för 5 veckors grundlig bibelundervisning

Behovet av grundlig bibelundervisning har på senare år dokumenterats med allt större tydlighet. Gammaldags bibelstudier har mer och mer satts på undantag till förmån för passiviserande underhållningsmentalitet. Allt serveras på löpande band och till ett minimum av personligt engagemang kan var och en välja och vraka bland det översvallande utbudet och fylla upp sin tid med vad man själv anser sig bästa behöva.

Endast det mest sensationella har här någon verklig möjlighet att väcka människornas uppmärksamhet. Ingen tänker dock på, hur människornas sinnen därmed avtrubbas och hur de till slut förlorar förmågan att kunna sätta sig ned och under tankemöda och mycken kamp söka tillägna sig kunskap om hur sakerna fungerar. Därför blir människorna också ett lättfångat byte för varje ny lära som utlovar nya sensationer.

På det religiösa området har utvecklingen varit förödande, vilket det senaste årets religiösa diplomati bär tragiskt vittnesbörd om. Likväl kan man dock finna tecken till en motrörelse, kännetecknad av ett djupt och ärligt sökande efter ett sant bibliskt mönster

för evangelisk verksamhet. Den rörelsen vill vi bekänna oss till, därför att vi tror att om vi skall kunna utföra vår uppgift och fungera som undsättningsstyrka för vår samtid, måste vi göra upp med vårt förflutna och söka oss fram till urkristen lära och praxis. Alla tiders väckelsepionjärer är här våra förebilder, därför att deras ihärdiga studier och outtröttliga kamp för evangeliets grundsanningar var förutsättningen för deras inflytande på sin samtid.

Under några veckor på Johannelund kommer vi nu att grundligt studera vad bibeln lär. Försoning, dop, församlingssamfund och frälsningshistoria är ämnen som vi kommer att ta upp. Mycken tid kommer också att ägnas åt praktisk evangelisering. För den som har möjlighet, utgör den kommande bibelskolan ett utsökt tillfälle att lära känna Guds ord bättre och klarare kunna förstå Guds vilja. Alla är varmt välkomna att dela vår gemenskap, och vi hoppas verkligen att vi skall få en mycket givande tid tillsammans.

Gustaf Jillker

aktuell kommentar

Glider Norden mot öst?

■ Norska folkomröstningen innebär att Norge inte längre deltar med representanter i några "tiosstats"-överläggningar. Första uppgiften blir nu att åka ner till Bryssel och få ett hyggligt handelsavtal, något som särskilt industrin ser mycket pessimistiskt på.

Nej-sågarna har skaffat Norge stora bekymmer. Landet har delats i två stora läger, och de två största partierna hotar spricka. Stortinget har en klar majoritet emot folkets vilja, och "folkebevegelsen", som stått bakom kampanjen mot EEC, finns inte med bland de folkvalda. Ingen känner sig hägad att ställa sig vid regeringsrodet, sedan regeringen beslutat gå.

— Folket besegrade landets maktelit, kommenterade nej-sågarna utgången, men ute i Europa frågar man sig med oro, vart utvecklingen i Norge kommer att leda. Nej-segern betraktas i Norge också som en framgång i kampen mot NATO.

— Detta nederlag för Europa ger oss alla skäl till överväganden, särskilt inför den europeiska säkerhetskonferensen, heter det i en kommentar från EEC-kommissionen i Bryssel. Avspänningspolitiken kan endast bygga på ett oförändrat säkerhetspolitiskt mönster.

— Finlandiseringen av hela Skandinavien i nästa fas är ett oroande perspektiv, skriver Frankfurter Allgemeine och menar med det, att de nordiska länderna kan komma under ett dominerande sovjetiskt inflytande. Ett danskt nej skulle öka oron i västlägret och betraktas som en framgång för Sovjets strävanden att befästa sin ställning i det nordiska området. Betecknande är, menar man, den ohöjda tillfredsställelsen i de första östeuropeiska kommentarerna

till norrmännens beslut.

Norges nej har mottagits med stort intresse även i ett annat hörn av Europa. Frankrikes president Pompidou har officiellt beklagat Norges nej, men bedömare har öppet uttalat misstanken, att han i själva verket välkomnat utgången. Han önskar istället Spanien som medlem. Med både Norge och Danmark som medlemmar, skulle dessa länder bilda en demokratisk front tillsammans med England och utestängt Spanien från gemenskapen så länge detta land är en fascistisk diktatur. Det skulle också betytt att Frankrike fått svårare att använda EEC som ett instrument för fransk politik.

Norska folkomröstningen blev en sensation. Trots etablissemangets väldiga uppbackning av EEC valde majoriteten att gå emot.

Sensationellt har här också bibelns ord bekräftats på ett ytterst märkligt sätt. Nordens länder kommer inte att gå med i EEC, eller åtminstone inte i det som EEC skall bana väg för, nämligen "tiosstatsförbundet", det återupprättade gamla romarriket, vilket så småningom skall föra Antikrist fram till ledarposition.

Istället skall Nordens länder isoleras och successivt glida in i en annan maktsfär av östligare märke, där de senare skall bidas upp till militära operationer i Mellersta Östern.

Ytterst märkligt är samtidigt Frankrikes stora intresse av ett spanskt medlemskap. "Tiosstatsförbundet" skall nämligen också inbegripa Spanien liksom ytterligare några medelhavsländer som ännu inte ingår i EEC.

Vi gör väl i att också fortsättningsvis hålla oss underrättade om världsläget. ■

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingsshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen ...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1972

Arne Imsen:

EDENS LUSTGÅRD

■ Skall vi förstå missionsbefallningens verkliga dimensioner, måste den placeras in i sitt större sammanhang.

Första gången missionsbefallningen når oss, visserligen på ett annat sätt men med ett likvärdigt innehåll, är i bibelns första bok. Där läser vi om människans skapelse, utrustning, uppgift och mål.

Det finns ett nyckelord i 1 Mos. 1, och det är uttrycket GOTT. Allt var gott! Detta uttrycker bl. a. ändamålsenlighet och vila. Allt var ändamålsenligt gott. Därmed inte sagt, att allt var fullkomnat.

Gud skapade människan till sin avbild i tre speciella avseenden, intellektuellt, moraliskt och religiöst. Som intellektuell, moralisk och religiös individ höjer sig människan över hela den övriga skapelsen, och Gud delegerade åt henne en makt, som skulle brukas efter gudomliga linjer. Han gav henne gudomlig myndighet att vara Guds vicekonung. Människan skapades alltså icke för träljänst under skapelsen utan till att vara skapel-sens herre.

Då människan sattes i Edens lustgård, sattes hon där med en speciell uppgift och en storslagen fullmakt. Det sägs: "Varen frukt-samma och förök en eder och uppfyllen jorden och lägg en den under eder."

Det är uppenbart, att det *före tiden* hade skett ett fall i den osynliga världen. När Gud skapade människan, skapade han henne till sin *avbild* och gjorde henne till sin erövrande vicekonung för att hon skulle återerövra positioner, som gått förlorade. Hon skulle fortplanta sin i skapelsen givna härlighet och utbreda det som Edens lustgård representerade.

Det fanns ett område, givet åt människan. En utgångspunkt för Guds sätt att handla *genom* människan. Det var Edens lustgård, och vi förstår av Ordet, den givna uppenbarelsen, att hon skulle utvecklas i flera dimensioner, utåt — uppåt. Lustgården representerade vegetabilisk och mineralisk skönhet i ett strålande klimat.

Eden betyder ljuvlighet. I sanning var denna lustgård en ljuvlig plats, okänd för strider och konflikter! En plats med fred och frid, vila och harmoni. Inte bara en reträttplats för människan, men en vederkvickelsens och en uppbyggelsens plats i en ofördärvad atmosfär.

Då vi läser om den vegetabiliska skönhet, som Eden ägde, förnimmer vi härliga dofter, hör suset från lustgårdens friska trädskronor, ser den underbaraste färgprakt från lövverk, blommor och frukter, allt i den skönaste harmoni. Där fanns ingenting av törne eller tistel. D.v.s där fanns ingenting, som påminde om förgänglighet, förbannelse eller fördömdelse. Dessa första människor förenades i en konfliktfri gemenskap på hög nivå, gemenskap med Gud Fadern i första hand, och en inbördes gemenskap, fri från lidande, bitterhet och smärta.

Först när fallet är ett faktum, märker vi, att denna harmoni upplöses i ett begynnande kaos. Den stress, oro och ångest, som människan sedan dess brottats så ohyggligt med, gör entré. Den fallna människan börjar sin flykt bort från Gud och räds samtidigt för den, som Gud givit att vara hennes medmänniska, medregent och medarbetare.

De upptäckte att de var nakna. I så enkla ord möter vi skuldkomplexet första gången, skuld känslan och det onda, som sedan multiplicerats generation efter generation, släkte efter släkte och förmodligen exploderar i den sista fasen av dess historia, då en ångestfylld mänsklighet helt enkelt utrotar sig själv från jorden.

Hemligheten till den underbara harmonin i lustgården har endast en förklaring: *Gud var närvarande.* De upplevde gudsgemenskapens fullödighet, fri från alla brister. Detta betydde allt för människan.

Vad är hemligheten till, att de kunde röras på detta fria sätt i Guds omedelbara gemenskap? På ett högt plan, utan att känna den misstänksamhet, oro och ångest, som skapat osynliga barriärer människor emellan i alla tider. Vad är hemligheten? Hemligheten är att de bar en ljusdräkt. De var omgivna av ett kolossalt ljus. Aningslöshet, renhet och oskuldssfullhet skapade en människovänlig atmosfär. Det finns ingenting, som är så ljuvligt som *ljusets* gemenskap. Hur gudabelätet i övrigt än tycks vara utplånat, finns det fortfarande inom varje människa ett nedlagt behov av ljus och klarhet.

Jag tror det är den tanken aposteln Paulus tar upp i Romarbrevet, där han mästertligt behandlar syndafallets konsekvenser. Han säger bl. a.: *Alla hava ju syndat och äro i saknad av härligheten från Gud.*

Människan förlorade två ting i fallet, *livet* och *ljuset*.

Forts. nästa nr

Begravd med Kristus

— av Yngve Stenfeldt —

Med tro på Jesus som utgångsläge markerar dopets handling skiljelinjen mellan den pånyttfödde och världen. Det gamla syndalivet har dött och måste med nödvändighet begravas för att det nya Kristuslivet skall kunna spira och bevaras. I dopets bölja identifierar vi oss med Kristus i hans död (begravna med honom Rom 6:3—4) och uppståndelse (uppväckta med honom Kol. 2:12). Det innebär ett iklädande av Kristus (Gal. 3:27) och ger oss möjlighet att vandra i ett nytt väsende i liv (Rom. 6:4).

Dopets betydelse ligger i ett anropande till Gud om ett gott samvete i kraft av Jesu Kristi uppståndelse (1 Petr. 3:21).

Dopet ingår i rättfärdiggörelsen
Då Jesus blev döpt av Johannes ville denne först hindra honom och sade: "Jag behövde döpas av dig och du kommer till mig." Då svarade Jesus och sade till honom: "Låt det nu ske, ty det höves oss att så uppfylla all rättfärdighet" (Matt. 3:13—17)

Dopet tillhör frälsningen

"Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst, men den som icke tror han skall bliva fördömd." (Mark. 16:16)

Dopet är en del av syndernas förlåtelse

Pingstdagens stora fråga för de

som kände ett stygn i sina hjärtan var: "Bröder vad skola vi göra?" Frågan besvaras: "Gören bättring och låten alla döpa eder i Jesu Kristu namn till edra synders förlåtelse, då skolen I som gäva undfå den helige Ande." (Apg. 2:37) "De som då togo emot hans ord läto döpa sig, och så ökades församlingen på den dagen med vid pass tre tusen personer." (Apg. 2:41)

Praktisk tillämpning

Då den etiopiske hovmannen i Apg. 8 i förundran satt i sin vagn och läste profeten Jesaja väcktes frågan: "Om vem är det profeten forts. sid. 16

Befria den inre människan

av
Watchman Nee

ur boken
Den kristnes
frigörelse

Herren använder två olika sätt för att göra slut på vår utvärtes människa. Det ena sker gradvis, det andra plötsligt. Somliga ger Herren ett plötsligt nedbrytande, vilket följes av ett gradvist. Andra ger han en kontinuerlig, daglig förkrosselse, tills han en dag sänder en oväntad prövning, som helt krossar den utvärtes människan. Om inte den plötsliga prövningen följes av den gradvisa, så följs den gradvisa av den plötsliga. Det ser ut som om Herren vanligtvis måste arbeta med oss i flera år, innan han kan slutföra sitt verk, som är vår förkrosselse.

Tiden står i Herrens händer. Vi kanske inte kan förkorta den, men vi kan mycket väl förlänga den. Hos en del kan Herren slutföra sitt arbete efter bara några år; hos andra är det uppenbart att, fastän det har gått tio eller tjugo år, så är verket ändå inte fullbordat. Detta är mycket allvarligt. Ingenting är så sorgligt som slöseri med Guds tid. Hur ofta hindras inte församlingen av detta! Vi kan predika genom att använda vårt förstånd, vi kan skaka om andra genom att använda våra känslor. Men likväl, om vi inte förstår, hur vi skall bruka vår ande, kan inte Guds Ande genom oss verka på de människor vi predikar för.

Därför, om vi inte tidigare har överlämnat oss till Herren, så låt oss göra det nu genom att säga: "Herren, för församlingens framtid, för evangeliets framtid, för din vägs skull och för mitt eget livs bästa offerar jag mig själv åt dig utan någon reservation. Jag överlåter mig själv fullständigt i dina händer och jag är villig att gå din väg och att du handlar med mig på ditt eget sätt."

Meningen med korset

Ofta hör vi om korset. Kanske vi är för hemmastadda med den termen. Men vad är korset? När vi verkli-

gen förstår meningen därmed, så ser vi det som medlet att nedbryta vår utvärtes människa. Korset tvingar den yttre människan in i döden. Det bryter det mänskliga skalet. Korset ödelägger allt som hör till vår utvärtes människa — vår mening, vår väg, vår skicklighet, vår kärlek till oss själva, vårt allt. Vägen är klar, ja den är kristallklar.

Så snart vår yttre människa har brutits ned, kan vår ande lätt tränga sig fram. Tag en broder som exempel. Alla som känner honom, märker att han har ett gott förstånd, en betvingande vilja och djupa känslor. Men istället för att man skulle kunna bli imponerad av hans själs naturliga egenskaper, märker man, att man möter hans ande. Varhelst människor har gemenskap med honom, stöter de samman med en ande, en ren ande. Varför? Därför att allt eget som finns i hans själ har blivit tillintetgjort.

Tag ett annat exempel, en syster denna gång. De som känner henne förstår, att hon är impulsiv och livlig, snar till att tala, snar till att bekänna. De som möter henne, möter emellertid inte hennes livlighet, utan hennes ande. Hon hör till dem, som har blivit fullständigt krossade och genomskinliga. Detta krossande av den utvärtes människan är en grundläggande princip. Vi borde inte räkna med våra svaga själs-egenskaper och år efter år avge samma doft. Nej, vi måste låta Herren dana något av oss.

Hinder för nedbrytandet

Hur kommer det sig att så många inte förändras trots flera års behandling? Somliga människor har en stark vilja, andra har starka känslor, åter andra har ett lysande intellekt. Om Herren har möjlighet att krossa dessa egenskaper, hur kommer det sig då, att

forts. sid. 17

Frontrapporter

Elverum, Norge

Under fjorton hektiska dagar i början av september hade Maranata-församlingen i Elverum med omkringliggande städer en väckelsekampanj.

Med två torgmöten och ett kvällsmöte varje dag, blev det rätt många möten, men vittnena stod trogna tiden ut därför att de hade fått nöd i sina hjärtan för trakten och dess befolkning. Kampanjen var menad som en tältkampanj, men då tältet blåste ned och blev skadat redan efter två möten sökte vi oss till lokaler inomhus.

Speciellt glädjande var det att se att så många av vännerna blev satta i brand för Guds verk och det är en bön från djupet av mitt hjärta att han som har begynt det goda verket i detta distrikt också skall fullfölja det så vi kan få uppleva ett verkligt genombrott för det frigörande evangeliet. Det var med önskan om ett snart återseende men med ett tack till Gud som vännerna önskade oss farväl och vi riktar ett tack tillbaka till dem.

Det var föreståndare *Alf Langengen* som hälsade välkommen till det första mötet. Uppslutningen var inte så stor första kvällen, men efter hand slöt människor upp och speciellt torgmötena samlade skador. Vi vet att Guds ord är levande och kraftigt och det inte skall vända tillbaka fåfängt. Många ställdes inför ett val och det är vår bön till Gud att han genom sin helige Ande må låta det som är utsått få gro och bära frukt i rätt tid.

Förutom Elverums egen evangelist *Gunnar Strand*, en trofast

kämpe i Maranata i Norge under flera år, samt undertecknad, hade Elverum dessa dagar besök av fyra eldsvittnen från Sverige som alla var till stor välsignelse.

Tältet blåste ned

Jag har aldrig hört *Barbro Sten* lägga fram detta nådens evangelium med en sådan kraft och smörjelse som under dessa möten. Under stor myndighet bar hon också fram flera sanningar och appeller till oss som Kristi församling i denna sena midnattstid att vi må vaka och bedja och hålla oss redo.

Också *Barbros* missionssyster från Spanien *Sonja Sandvik* var vid flera tillfällen inne på samma sak, men lade också, fylld av den helige Ande, ut texten om församlingens rätta barn, och de som säger sig vara det men icke är det.

Yvonne Berglund var också till stor välsignelse med sin sång och sitt friska vittnesbörd. Hon har varit frälst bara ett års tid, men Herren har fått göra stora ting i hennes liv och lagt ned maranataropet i hennes inre.

Från Kiruna var *Inga Lisa Wikström* kommen och tillsammans med *Mona Backe* och systrarna *Gunvor* och *Ester Liljebek* ledde de sången och musiken.

Tillbaka till det med tältet som blåste ned. Det bör nämnas i detta sammanhang att efter att vi fått ta ned det förstörda tältet och hålla mötet på samma ställe på utsatt tid, dock utomhus, samlades flera människor för att höra evangeliet än som hade varit på de föregående

de mötena tillsammans.

Förutom möten i Elverum, fick också Hamar, Våler och Flisa besök, och det är kanske speciellt mötet på alkoholisthemmet i Flisa vi vill minnas längst. Där satt människor bundna av denne världens herre, och lyssnade till evangelium om Jesus och jag har sällan känt Guds Ande verka på ett sådant mäktigt sätt. Dessa var behovets barn som Herren var kommen för att hjälpa och de tog till sig varje ord, halleluja!

Bokshop på torget

Praktiskt taget varje dag hade vi också en bok- och skivshop på torget i Elverum med norska och svenska böcker och skivor. Personligen har jag en stor tro på denna form av evangelisering och det var också en ansevärd mängd skivor och böcker och tidningar som spreds på detta sätt.

Lördag avslutningshelgen hade vi nattnöte i Elverumshallen. Trots dåligt väder var det massor av ungdomar och äldre med som kom för att lyssna. Det var människor som troligen eljest hade varit att finna på någon av stans många restauranger eller kafeér.

Vi tror att vi har ett budskap i tiden. Låt oss för Jesu namns skull använda vår tid till att tjäna honom, för tiden är dyrbar. Låt oss ge det uppväxande släktet Livets ord och be att Herren må frälsa dem.

I eftermötet det sista mötet begärde 10–15 människor förbön och kom och böjde sig vid Kristi kors och Herren fyllde på med sin Ande och han mötte vart längtande hjärta. Ja, vi har i sanning mycket att prisas Herren för.

Det är ändå med ett gråtande hjärta man ser tillbaka på en sådan kampanj. Gråtande därför att man ser alla som hör budskapet om försoningen, men förkastar det fullbordade verk Jesus gjorde på Golgata. Var med och bed för alla dessa, att Herren må få möta dem och bed för vännerna att elden som Herren har tänt i deras hjärtan aldrig må slockna.

Jan Hafsaahl

Tre blindade fick syn

Missionärerna Höglander har varit vittnen till många under den senaste verksamhetsperioden.

"Smaken och sen att Herren är god"

Ps. 34:9

Många är de människor, som har smakat och sett att Herren är god.

Här i Brasilien får vi ständigt höra vittnesbörd om ingripande från Herren, då Han har uppenbarat sin godhet.

Ernst och jag var ombedda att medverka i en veckas kampanjmöten. I dessa möten aktualiserades särskilt förkunnelsen om helbräddagörelse och bön för sjuka, vilket också praktiserades i varje möte.

Det är ju verkligen underbart att Jesus segrade över allt ont. Han har också våra sjukdomar upp på korset. "Genom hans sår bliva vi helade", Jesus vill frigöra oss också från våra sjukdomar. Ära vare Jesus, löftet i Jakob 5:14 gäller ännu. Om du är sjuk och inte kan komma till församlingen, så kan du kalla till dig församlingens äldste, som beder för dig och smörjer dig med olja. Och trons bön skall hjälpa dig, och Herren skall låta dig stå upp igen.

Det är inte din tro, eller den som beder för dig Jesus vill förhärlika. Men Herren vill förhärlika sitt eget namn igenom din kropp.

Blinda fick sin syn!

Vi har fått höra vittnesbörd från den nämnda kampanjen,

hur många fick möta Gud till helbräddagörelse.

● En ung katolik, 30 år, kom med en kväll till torget, där vi hade mötena. Han var helt blind på båda ögonen. Men han lyssnade till budskapet, trodde och tog emot. När inbjudan kom till de sjuka att komma fram till förbön, gick också han, bland många andra fram, Ernst och broder Sebastio bad för honom. Ernst fick i Andens inspiration ropa ut: "Jesus hatar sjukdomen". Mannen fick sin syn och ser nu perfekt.

● En syster här i församlingen hade en släkting, en liten pojke, som också var helt blind. Hon tog med sig pojken till ett möte, och gick fram med honom till förbön.

Jesu ord: "På sjuka skola de lägga händerna, och de skola då bliva friska", gäller oss sena tiders barn också. Nu när otrosdemonerna mobiliserar måste Jesus Kristus, den suveräne segraren, proklameras allt intensivare.

All ära åt Jesus! Den lille pojken fick sin syn, till föräldrarnas stora glädje. Han kan nu som de andra barnen röra sig fritt i sina lekar och kan glädja sig åt allt vackert.

Den tredje, som fick sin syn,

var en kvinna. Då hon av sin grannfru fick inbjudan till mötet, följde hon med och gick fram till förbön. Hon hade varit så gott som blind på båda ögonen, men fick sin syn tillbaka.

● En man vittnade nu en kväll om hur glad han var för den frigörelse han upplevt i Jesus Kristus. Han berättade att före denna upplevelse brukade en ond ande gripa tag i honom och plåga honom mycket varje natt. Han hade också svår värk i sin kropp förut. Men han blev löst från allt detta onda. Jesus sade: "Genom mitt namn skola de driva ut onda andar".

Kvinnan som förgäves sökt alla läkare i stan, blev frisk!

● En fru kom springande till sista mötet i serien. Glädjestrålade undrade hon om hon kunde få vittna om vad hon hade upplevt i ett av mötena. Hon hade många år varit sjuk med svår värk och svullnad i hela kroppen. Hon hade sökt varenda läkare här i staden, och de är inte så få, men ingen hade kunnat hjälpa henne. Nu hade den store överläkaren, Jesus, gjort ett ingripande med ögonblicklig effekt.

Ja, Herren är verkligen god. Men Han vill inte bara att vi ska smaka på en del av hans nåd, ty HAN HAR I KRISTUS JESUS

— Jesus Kristus är densamme!

Under mycket enkla förhållanden hålls mötena där folket möter Kristus till fräsning och helbrägdagelse.

VÄLSIGNAT OSS MED ALL DEN HIMMELSKA VÄRLDENS ANDLIGA VÄLSIGNALSER.

När Jesus hade botat den man som i trettioåttio år varit lam, sade han senare till denne: *"Se, du har blivit frisk, synda icke härefter, på det att icke något värre må vederfaras dig"*. Kan något värre hända en människa än att i trettioåttio år sitta lam? Ja, att gå evigt förlorad! Herrens kallelse till oss är först och främst att frälsa från synden och frigöra, samt ge hopp för evigheten.

Många gånger har det förvånat mig att människor söker Herren endast för sina problem. Här i Brasilien ha vi tyvärr sett hur människor söker Jesus endast som sin läkare. Men Jesus vill välsigna oss med all den himmelska världens andliga välsignelse. Jesus vill föda på nytt till ett levande hopp. Därefter vill Han döpa i den Helige Ande och ge åt var och en någon nådegåva. Så vill Han också utföra sitt helgelseverk i våra liv så att vi en dag likbildas med Jesus själv.

Guds tankar om oss, då han utvalde oss före världens grund var lagd, att i honom vara ostraffliga och heliga, är övermåttan underbara!

Maranata!
Doris Höglander

När vi alla hjälpas åt

För ett par veckor sedan damp ett ljusblått kuvert ned i åtskilliga brevlådor i vårt land. Med stor röd stil står där skrivet **PLATSEN GUD GAV OSS och DET GÄLLER JOHANNELUND!**

Så följer en liten presentation av vårt arbete, och våra planer för framtiden. Just nu måste en del reparationsarbeten utföras på Johannelund inför vintersäsongen och bibelskolan. I brevet vädjar Arne Imsen till mottagaren att dela ansvaret för Jesus-huset Johannelund.

Vi behövde inte vänta länge på bönhörelse. Ett par dagar senare började från en massa tacksamma offrare komma både pengar och uppmuntrande brev till Johannelund.

Här följer några citat från vad som kunde läsas på inbetalningskortens svarstalonger:

"Gud välsigna Er i Edert arbete. Herren är nära!"

"Med önskan om Guds välsignelse i rikt mått. Trofast är han som kallat Eder. Han skall ock utföra sitt verk.

Fridshälsningar!"

"Guds frid, syskon i Kristus! Sänd ytterligare inbetalningslappar så jag kan bygga på Guds verk. Det gläder mitt hjärta storligen.

Hälsa alla trogna. Jesus kommer snart!"

"Gåvan är liten och givaren lik

Mer skulle jag giva om jag vore rik.

Fridshälsningar från en sjuttioårig pensionär"

"Eftersom ni tydligen står fria ekonomiskt gentemot staten och kommunen, sänder vi här en slant. Om verket är av Herren står han ock för kostnaderna.

Hälsningar från oss här i Götet."

Vi på Johannelund känner oss omslutna och burna av offrarnas förböner, förtroende och kärlek, och arbetar därför med ännu större frimodighet vidare.

Jag vill försöka berätta om den förunderliga väg min frälsare valt för att föra mig in i sin famn. Många "svåra" syndare; alkoholister, knarkare och våldsmän har givit sitt vittnesbörd om sin frälsning. Min skildring kunde kanske ha intresse och väcka till eftertanke hos andra kategorier, som Jesus längtar lika intensivt att vinna för sitt rike.

Tro nu för all del inte att mitt ord "svåra", betyder att jag skulle se mig själv som en "mindre" syndare än dessa. Snarare precis tvärtom, då jag haft goda föräldrar, kärleksfull uppföstran i tron på Gud, kunskap och alla förutsättningar — och ändå förkastat Guds gränslösa nåd i så många år. Mitt vittnesbörd blir kanske i somligas mening väl utförligt, men utan detta är det svårt att fatta tråden i Guds underbara väv, att förstå och följa hans långmodighets tålmod. Men begreppet tid existerar väl knappast för evighetens härskare.

Akademiska examina

Först en kort beskrivning av min utbildning. Efter studentexamen, där intresset för naturvetenskap tydligt avslöjade sig i betygen, tog jag akademiska examina i matematik, fysik och kemi. I det sistnämnda disputeerade jag vid 27 års ålder och var starkt betänkt på fortsatt vetenskaplig karriär. Men mina stora intressen för friluftsliv + läraryrkets långa ferier gjorde att jag valde det senare. Jag har innehaft tre lektorat i olika kombinationer, men alltid med kemi som huvudämne och varit lärare, om också ej hela tiden med full tjänstgöring, i jämt 50 år, en osedvanligt lång tid, möjlig tack vare att jag satt kvar 7 år efter uppnådd pensionsålder.

Från min första barndom har jag intensivt älskat naturen, blommorna och friluftslivet. Städer har jag betraktat som ett otyg och gör så fortfarande. I 5- och 6-årsåldern bodde jag i Jämtland och lärde känna fjällen, kanske inte underligt då att jag blev en ivrig bergsbestigare och så småningom kom att utföra högt kvalificerade klättringar både i Alperna, Norge och Sverige.

Som vi om somrarna bodde i skärgården — från min 2-årsålder — blev jag snart seglare och jag tror inte att jag överdriver om jag påstår att jag som amatör seglat mer än någon svensk, inemot 6 varav runt ekvatorn i distans. Även många and-

Harald Hammarsten i sitt hem på Lidingön. I bokhyllan bl. a. en mängd teologisk litteratur av fadern som var pastor i Blasieholmskyrkan resp. kyrkoherde i Jakobs kyrka.

— Varför lät Gud mig överleva?

— en lektor vittnar om sin väg till frälsning

Lektor H. Hammarsten, Lidingö, hörde till den kategori som lycats här i tillvaron. Efter en akademisk karriär innehade han tre lektorat, samtliga med kemi som huvudämne.

— Men hela tiden längtade jag intensivt efter Gud, skriver han i sitt vittnesbörd. De alltmör äventyrliga och exklusiva hobbyerna som havssegling, utförsäkning eller bergsklättring var enbart försök att kompensera mitt oroliga inre. Även whiskykonsumtionen steg med åren. Så förflöt 50 av mina bästa, mest aktiva år utan Gud.

Men Gud såg min längtan och på till synes långa och förunderliga vägar förde han mig tillbaka till min ungdoms tro.

Foto L. O. Andersson

ra sportgrenar har jag ägnat min fritid, vandringar och skidåkning i fjällen, speciellt road av snabb utförsåkning, cykel, skridskofärder, isyacht m. m.

Varför nu berätta om allt detta? Hör det till ämnet? Ja. Redan som liten pys fick jag hemma, mest genom min älskade mor — pappa var på den tiden efter åtskilligt kringflackande först pastor i Blasieholmskyrkan för Evangeliska Fosterlandsstiftelsen, senare kyrkoherde i Jakobs församling — höra och lära stora delar av bibeln. När jag skulle konfirmeras för min far, fordrade han för mitt deltagande att jag skulle vara frälst. Under stora våndor gav jag mitt hjärta åt Jesus vid 15 års ålder.

Världens mångahanda, som lockar en ung människa, min karriär och även andra onödiga skäl som jag inte här behöver beröra, tog tyvärr efter några år bort den goda sådden. Var det stengrunden eller trötna? Kanske båda. Jag gjorde ännu ett försök, några år senare, jag just jag gjorde det, och däruti låg naturligtvis det obotliga felet. Egenverk. Jag fattade ej tillräckligt klart att det är Jesus, hans blod, hans sår, hans död och uppståndelse, som måste lägga hela grunden och ge hela kraften.

Allt äventyrligare

Så förlöpte en tid på c:a 50 år, mina bästa, mest aktiva, utan Gud. Jag var *inte* tillfreds i mitt inre. Jag avundrades de människor, som kunde tro och leva av Gud. Jag längtade hela tiden dit. Detta är väl förklaringen, varför jag gav mig in i allt äventyrligare upplevelser — en inre otillfredsställelse, som jag sökte kompensera med nya och allt djärvare erfarenheter. Jag har roat mig med att teckna ner dem och där finns

minst 40, sannolikt var det betydligt fler tillfällen, då jag mänskligt sett borde mistat livet i klättringar, segelfärder, bilfärder, mer eller mindre frivilliga simturer etc. Det skulle bli en hel bok att i detalj skildra dem. Men — hela tiden hade jag kontakt med Gud, jag höll på att säga kontrakt: Att jag finge be till honom när jag var i nöd och att han inte skulle förtörnas över detta, även om han ej kunde höra min bön. Men gång på gång blev jag bönhörd. Ofta fullkomligt underbart. Vad sägs t. ex. om att falla fritt i tre etapper om vardera c:a 100 meter med mellanlandningar i nästan lodrät snö på skidor och komma ner praktiskt taget oskadd. Eller att som 73-åring, för att söka rädda livet, få simma 20 minuter i +2-gradigt vatten (isen hade just gått upp i hård kuling med vatten över huvudet för varje våg. Och inte ens få en förkylning men våldsamt nerkylning. Läkare anser en sådan simtur omöjlig.) Jag undrade många gånger *varför* Gud lät mig överleva? Hela tiden trodde jag dock obetingat på honom, men var ej hans barn.

Ju mer jag som kemist trängt in i naturens vidunderliga mekanik, så in i minsta detalj underbar och otroligt invecklad men fulländad, dess mer övertygad blev jag att en allsmäktig skapare till allt detta, som ordnat in allt, *måste* finnas. Och jag blir så upprörd när jag hör naturvetare, särskilt biologer, som förklarar sig vara ateister. (Jag tror inte det finns en enda sådan. Enfaldiga människor försöker inbilla sig att de är det.) De tror sig finna alla möjliga förhållanden, där bibeln och naturen ej stämmer överens t. ex. i utvecklingsläran.

Vad är felet. De fattar ej att Gud är ALLSMÄKTIG! Skulle det t. ex. vara någon större svårighet för himlarnas och jordens skapare att låta Adam stå där fix och färdig vid den tidpunkt han fann lämplig, än att låta honom komma till genom utveckling ur några enkla gaser i atmosfären och vatten under årmiljoner?! En miljon år är för Gud ej mer än en dag för oss! Eller att Gud, som själv skapat naturlagarna, vilket ögonblick det behagar honom, kan sätta dem ur funktion.

Segling har varit en av mina stora hobbies. Otaliga somrar har jag tillbragt på Thallatta.

Vilken brist på fantasi eller vilja att ej kunna fatta detta.

Jag måste för helhetsbildens skull tala om att min inre otillfredsställelse ingalunda botades av alla mina onekligen livliga aktiviteter. Tvärtom blev jag med åren allt svårmodigare och så tog jag till alkohol i sakta ökande doser. Den dämpar ju olyckan för några få timmar. En tilltagande sjukdom, enligt läkare en kärleförträngning i vänstra hjärnloben, som därigenom ej får tillräcklig jontillförsel försvårade saken. När jag så förlorade min över allt älskade hustru — jag var då 68 år — just när jag som bäst behövde henne, ökade whiskykonsumtionen och var på slutet en halv flaska om dagen. Men nu ingrep Gud. Tiden var mogen.

Föll till föga

En augustidag 1970 anlände två av mina vänner från Tyskland i bil. Med sig hade de en maranatapastor från Sverige. Han hade varit väl så motsträvig att följa med. Bilen var liten, trång och skraltig. Hans tid var strängt upptagen. Vad hade han i skärgården att göra? Det visste Gud. Jag var med på ett par möten. Ovillig. Definitivt. Tänkte på hur illa det gått två gånger tidigare. Men Gud gav sig inte. Jag föll till föga. Och det var det bästa beslut jag fattat i mitt långa liv. Kamp inställde sig snart. En underbar hjälp hade jag av vännerna och nämnde broder. De for visserligen snart hem, men vi korresponderade flitigt, och det gör vi än idag. Jag sparar nog alla brev. Jag fick goda råd, underbara råd via vår härliga bok, bibeln.

Maranatabrodern gjorde sig på värkanten mödan att enkom resa upp till Lidingö för att likt Filippus, som undervisade den etiopiske hovmannen, sätta mig in i dopets stora betydelse. Jag var strax på det klara med att detta var vad jag behövde, dop både i vatten och i Ande. En tid därefter for jag till denne pastors församling för att döpas. Det var helt överjordiska upplevelser. Jag hade givetvis genast förstått att alkohol var föga passande för en troende, men märkligt nog uppmanade Gud mig inte omedelbart att sluta. Jag skar ner ransonen kraftigt, men fann snart att endast en radikal åtgärd skulle duga. Jag trodde det

forts. sid. 16

Boknyhet!

MÄNNISKA— HAN LEVER

Av Michael Green

Författaren har lyckats presentera den uppståndne i hans oantastbara segerställning på ett mycket lättläst, men inte dess mindre grundligt sätt.

Jesus lever! Han är sannerligen uppstånden!

Psykologiska, teologiska, historiska och medicinska bevis presenteras som argument för en uppstånden frälsare.

Men det bästa med denna trosstärkande bok är att författaren inte fördjupar sig i meningslös bevisföring. Han pekar i stället på UPPSTÅNDELSEKRAFTEN, verksam i Kristi församlingskropp. Den kraft som vunnit seger åt en värld död i överträdelser och synder.

Jesus är sannerligen uppstånden. Och i sin inspirerande glädje utropar författaren ett Maranata mitt i boken.

Ja, det här är en riktig maranata-bok, väl värd att läsas.

Pris kr 10:— + moms

Sänd mig mot postförskott
... ex "MÄNNISKA —
HAN LEVER à 10:— + m.

Namn:

Bostad:

Postnr:

Adr.:

Tel.: /

MR 20/72

Bed för magistern

— och mina skolkamrater
som alla är ofrälsta

Jag vill här vittna om vad jag har fått uppleva. Den 21/10 1970 blev jag frälst, men jag var inte så frimodig. Jag tog dock med mig kristna skivor till skolan och spelade dem på "roliga timmen" då.

Men den 23 april 1971 fick jag uppleva andedopet och då blev jag frimodigare. Jag delade ut traktater och spelade skivor. Vid den tidpunkten åkte vår magister in i lumpen och då fick vi en annan lärare. En kristen. Han såg att jag delade ut traktater och då kallade han in mig i klassrummet och där sa han: — Jaså, du delar ut traktater. Det måste du sluta med, för lärarna kan bli arga.

Då sa jag:

— Man måste lyda Gud mer än människor och Jesus säger, att den som inte bekänner mig inför människorna honom skall jag inte känna vid inför Gud.

Då sa han ingenting, och jag

fortsatte att dela ut traktater och spela skivor på "roliga timmen".

Senare försökte han stoppa mig när jag skulle sjunga och spela kristna sånger på musiktimmarna. Men jag fortsatte i Jesu namn och det är jag glad över. Sedan kom vår ordinarie magister tillbaka och han försöker aldrig hindra mig, men han gillar det inte, det förstår jag för han har tagit mitt bekännelsemärke och slängt. Men som tur är har jag fler.

Snälla ni, bed för magistern och mina ofrälsta skolkamrater. Jag är ensam frälst elev i skolan. En avfälling finns det i min klass, bed för henne med.

Så var det en sak till. Den 19/9 1971 blev jag döpt. Det var en underbar upplevelse som jag aldrig kommer att glömma.

Segerhälsningar en syster i Kristus

Elisabeth Björklund, Älvängen

Anmäl dig till bibelskolan

Skicka kupongen till: Bibelskolan, c/o Maranataförsamlingen, Stockholm, Box 1236, 161 12 BROMMA 12.

☐ Jag ämnar delta hela tiden ☐ Jag ämnar delta i bibelskolan tiden:

Namn:

Adress:

Postadress:

Telefon:

Var uthållig i bönen

— av Jan Bo Pettersson —

I Apg. 10 omtalas en man vid namn Kornelius. Det heter om honom, att han alltid bad till Gud. Det heter alltså inte, att han bad några timmar om dagen — vilket i och för sig är bra. Han bad inte heller ofta. Han bad alltid till Gud!

Genom en Guds ängel, som kom in till honom i en syn, fick han också veta, att hans böner hade uppstigit till Gud.

Är inte detta något av det bästa och vackraste, som kan sägas om en gudsmänniska; bad alltid till Gud. — All världens ädla stenar — smaragder såväl som diamanter — förbleknar inför dessa ord: bad alltid till Gud. — I världens ögon är dock den ständiga bönen bara en grå och föraktad sten. Att det är så lägger jag noga märke till.

Paulus skriver i brevet till romarna: "Varen uthålliga i bönen." — Just det! — uthålliga.

Profeten Elia bad Herren om regn på berget Karmel, och ett starkt regn föll. Himmelen förmörkades av moln och storm. För Gud är allting möjligt. Gud försåg Elia med föda vid bäcken Kerit. Korparna förde till honom bröd och kött om morgonen, och bröd och kött om aftonen.

Det var Gud som bjöd korparna att där förse Elia med föda. Det var Gud som gjorde detta! — Gud! — och ingen annan.

För Gud är allting möjligt.

Och än större ting har Gud gjort! — och kan göra idag. Det är alls icke säkert, att jag får det jag

beder om detta år — eller nästa år. Jag kanske måste bedja i 10 år. Jesus framställde för sina lärjungar en liknelse, för att lära dem att de alltid borde bedja, utan att förtrötas.

Han sade:

I en stad fanns en domare, som icke fruktade Gud och ej heller hade försyn för någon människa.

I samma stad fanns ock en änka, som åter och åter kom till honom och sade: 'Skaffa mig rätt av min motpart'.

Till en tid ville han icke. Men omsider sade han vid sig själv: 'Det må nu vara, att jag icke fruktar Gud och ej heller har försyn för någon människa: likväl, eftersom denna änka är mig så besvärlig, vill jag ändå skaffa henne rätt, för att hon icke med sina ideliga besök skall alldeles pina ut mig.' Och Herren tillade: "Hören vad den orättfärdige domaren här säger. Skulle då Gud icke skaffa rätt åt sina utvalda, som ropa till honom dag och natt, och skulle han icke hava tålmod med dem? Jag säger eder: Han skall snart skaffa dem rätt. Men skall väl Människosonen när han kommer finna tro här på jorden?"

Var uthållig i bönen! — Håll ut i striden!

Det är inte säkert, att Gud bildligt talat lämnar över rodret till dig just nu. Han ser klarare än du, hur stark vinden är.

En gång när jag som barn var
forts. sid. 14

BOKNYHET!

Oerhört
upp-
riktig!

J. OSWALD SANDERS

Går
man
förlorad
utan
evangelium?

Pris kr 5:— inkl. moms

● 74 sidor

● Häftad

Varje kristen borde läsa den.

Orderadress: MR-förlaget
Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/80 29 35

Sänd mig mot p.f.

..... st "Går man förlorad
utan evangelium?"

Namn:

Bostad:

Postnr:

Postadr.:

Tel.:/.....

MR 20/72

JONNY CASH

PÅ FILADELFIA

□ Så var det dags för ett amerikabesök i Filadelfiakyrkan igen. Vant presenterade Lewi Pethrus kvällens gäster; Johnny Cash med fru. Kyrkan var fullsatt och ungdomarna satt i gångarna ända fram till första bänkraderna.

Det var inte första gången LP presenterade en amerikan för sin stora församling. Äldre pingstvännar minns säkert hur de köat på Rörstrandsgatan för att se eller åtminstone höra gentlemannapredikanter och helbräddagörare som Freeman, Hicks, Branham för att nämna några. Den här gången gällde det en omvänd folksångare som klättrat upp på showbusiness översta tinnar genom att sjunga protestsånger om sitt förflutna liv i knarkets, kriminalitetens och fängelsernas USA. Om ruttenheten både innanför och utanför lagens ramar. Han har blivit rösten utåt för tusentals anonyma i en utslagen generation.

Cash kom direkt från en popgala i Tennishallen och var som väntat enkelheten själv där han stod och sjöng O, store Gud till eget komp. Det uppstyltade och konstlade svarade värdfolket för. Återigen fick vi ett smakprov på den tröttande amatörpop som etablerat sig i kyrkorna. Tröttande dels därför att den är så totalt i avsaknad av budskap dels för att den oftast framförs utan både känsla och finesse.

Likadant var det exempelvis på

G 72:s nattklubb Öppet Hus i Göteborg. Monoton pop nätterna igenom. Man ställer sig frågan hur länge kristenheten skall orka höra på. Eller är det kanske så att sinnesorganen redan är fördärvade av svältkosten.

Efter besöket i Filadelfia är man benägen att tro så, för där svaldes allt under handklappning och hejarop.

Lasse Andersson

Var uthållig ... forts. fr. sid. 13

med min far på en sjöresa till Oslo, bad jag honom mitt ute på Skagerack att få styra båten. Det fick jag icke. Icke just då. Det blåste en hård kuling — nära halv storm! — I min fars närhet kände jag mig så trygg, att jag inte märkte hur mycket det blåste — att jag inte lagt märke till att vinden ökat i styrka. Jag hade väl också annat i tankarna — målet för resan.

Jag bad åter och åter min far att få styra båten.

När vi kom in i Oslofjorden och in på lugnare vatten, fick jag ta över rodet — men min far stod tätt intill. —

I Guds rike är vi bara barn. Vet, att bara ett barn kan komma in i Guds rike. Vet, att bara som barn kan vi få se Guds rike. Det säger oss Jesus.

Var uthållig i bönen!

Var redo vid Jesu snara tillkom-melse.

Jag tror på Kristus Jesus — min Herre. Jag släpper honom aldrig!

Var redo.

Bed — alltid!

Bed att många själar skall räddas innan Jesus kommer.

Jesus säger: "Varen därför ock I redo: ty i en stund då I icke vänta det skall Människosonen komma."

Han skall komma DÅ — DÅ!

För somliga blir det som att missa sista tåget och veta, att i morgon läggs banan ned — i morgon går det inga tåg.

Var redo.

Det är din framtid det gäller — din eviga framtid. Är du redo?

ÄR DU INTE PRENU

PROVPRENUMERERA – 5 NR FÖR

Midnattsropets pren.avd. Box 1236, 161 12 Bromma, Tel. 08/80 29 35

● **Jesusfolkets**

ledare i USA, *Duane Pederson*, har blivit ombedd att resa till Sydostasien för att hjälpa de amerikanska soldaterna att bli kvitt narkotikamissbruket genom "Jesus-sättet". — Den amerikanska regeringen söker förtvivlat efter en hjälp som verkligen löser detta svåra problem, säger *Pederson*, enligt *Hemmets Vän*.

● **Sveriges** Frikyrkoråds samarbetsnämnd har för budgetåret 73/74 begärt en betydande anslagsökning av staten, bl. a. på grund av den höjda arbetsgivaravgiften. Nu måste man vädja om nya frivilliga offerinsatser, annars måste verksamheten inskränkas.

● — **Vi i danska** missionssällskapets tjänst i Burundi har gjort samma hemska upplevelse som andra missionärer i Burundi under gångna månaderna. I våra församlingar, som före massakern bestod av 2700 medlemmar, har vi förlorat våra bästa församlingsledare, lärare och massor av andra kristna. Jag känner det som om jag inte hade några tårar kvar, så mycket har jag gråtit

under denna martyrtid, säger *Maj-Lis Ede* för *Dagen*.

● **Under** ett gruppmöte vid Kristna Riksmötet i Uppsala blev fem andedöpta och — bl. a. två präster från Sv. kyrkan — talade i tungor. *Inge-Mar Myrin*, teol. stud. i Uppsala, som deltog i gruppmötet, säger att det idag finns tusentals bönegrupper i Sverige med ungdomar från alla kristna samfund, alltifrån katolska kyrkan till pingstvännerna, som vill föra in ande och liv i de gamla katedralerna.

— Många fördomar finns kvar, särskilt hos de vuxna, säger *Ingemar Myrin*. Ungdomar av olika kristen kulör frågar inte längre efter kyrkotillhörighet. Det är först när samsfundsledare och konservativa vuxna kommer in i bilden man börjar "prata läror", vad som skiljer. De äldre är kanske brända av tidigare väckelser, som splittrade kyrkor och samfund istället för att som den nya ungdomsväckelsen — ena. (Sv. Posten)

● — **Vi är** den sista generationen — evangelisera nu! Med denna och

liknande paroller på stora plakat marscherade Örebro Missionsskolas ungdom upp under missionskonferensen i Örebro. Från bibelskolan i övrigt rapporterar *Missionsbaneret*, att "Gud gått fram på ett mycket starkt sätt" och "tanken på Jesu tillkommelse satt sin prägel på bibelskolan och upplevts som en drivkraft i själavinnandet."

● — **Det är** ett hederlighetskrav att man inte misstänkliggör sina meningsmotståndare genom insinuanta frågor och påståenden, säger *Torbjörn Freij* i *Dagen* med anledning av en anmälan till Radionämnden av TV-programmet *Knuff*, där Jesusrörelsen i Sverige skildrades. "Producenten hade valt att mixa ungdomarnas lovsånger vid ett bönemöte med ljud och teckningar från bombkrig. Den försmädliga tendensen i denna sekvens var tydlig. Avsnittet måste tyvärr uppfattas som kränkande för stora folkgruppers trosliv. Radionämnden uppmanas ta ärendet under allvarlig prövning eftersom denna typ av journalistik är av stort intresse för framtiden", heter det i *Freijs* anmälan.

STÖD MIDNATTSROPET

Är vi maranatavänner vakna över vilket stort tacksägelseämne tidningen *Midnattsropet* är?

En kristen tidning på sitt trettonde år som inte kompromissar och fortfarande är lika radikal. Tack och lov!

Jag vill uppmana vännerna ute i landet,

tag hem fem eller fler av varje nummer och sprid i din omgivning. Bed för tidningen och för de som jobbar med den. Och församlingar; tag upp ett offer då och då för tidningen.

Kjell Israelsson
Nybro

MERANT

KR (ord. pris 9:00 kr)

Jag utnyttjar ert specialerbjudande och prenumererar på 5 nr för 5 kr. (Betalar när inb.-kortet kommer.)

Namn

Bostad

Postnr, adr.

MR 20/72

skulle bli en svår kamp, jag hade dock använt sprit i 50 år, om än sällan i vad man kallar stora kvantiteter. Efter bön sade jag: Nu Gud slutar jag upp med en gång. Det blev ingen kamp och det blev ingen mer whisky. Aldrig mer! Tänk vad Gud är god. Så frigjorde han mig från det ena efter det andra: Vin och öl och tobak och naturligtvis all form av sprit. Tobak hade jag också använt i 50 år. Tvärslet utan minsta plåga eller lockelse. Underbart.

Det svåraste beslutet, vid jultid -71, var hjärtmedicinen och sömnmedlen, som den i sin tur drog med sig. Det blev en fruktansvärt plågsam kamp, men jag blev fri. Saken har komplicerats sedermera, men mera därom längre fram. Väst var den ängest, som abstinensen från medicinerna medförde. Jag har flerfaldiga gånger försökt vinna helbrädgörelse genom tron, men hittills förgäves. Men Jesus har givit underbara löften och förklarat varför jag måste ha dessa plågor ännu en liten tid och vilken nytta för andra själar jag gör därmed. Då vill jag utvärda och i enlighet med sina löften ser han till att hjälp anländer ovanifrån innan nöden blir outhärdlig.

Den största mänskliga hjälpen har jag i min systerdotter, en verklig profet och serska — några vänner på Johannelund känner henne säkert. Törs jag citera några rader ur ett av hennes senare brev, då det rör min stora ensamhet och därför kanske kan vara till hjälp för några ensamma gamla: "När vi bad Herren om råd vad beträffar din stora ensamhet så fick vi tydligt förstå att **SÅ ÄR HERRENS VÄG MED DIG**. (Inte för att plåga. Hans kärlek har slagit läger över dig!) Hans iver är att ha gemenskap med dig — att du i allt vad du tänker och gör tar kontakt med honom. Att han genomtränger dig i ditt vardagsliv. Att du stiger ur sängen med honom (dagens svåraste stund), klär dig för och med honom, lagar mat med och för honom, talar med honom, frågar om han är nöjd, lyssnar om och vad han då säger, säger honom att du älskar honom, tackar honom nu och då,

blir tyst inför honom mitt i ditt arbete, ty *han skall och måste vara den förste*.

Han söker din gemenskap. **DÄRFÖR FÖR HAN DIG PÅ YTTERST ENSAMMA VÄGAR**. Men de är de kortaste och bästa. Först tycks allt vara svårt men genom ihållig övning och hjärtats bön öppnas en salighetens port för dig — sällskap med Jesus — himelriket här nere — ingen sekund ensam eller åsidosatt — allt får liv och mening — allt blir honom underordnat, så ock tankelivet, därigenom också det undermedvetna.

Och så blir du fri från dig själv, dina medmänniskor, din omgivning. Du släpper allt i alla och finner i överflöd Jesus, den dyrbaraste pärlan. Då är livet värt att leva, fullt av oaser, överraskningar, ljuvligheter, värme mitt i alla trångmål och utan att vi kanske ser det, andra kanske ej heller **STÄR VI I HELTJÄNST FÖR HONOM**, ty det är ju det förborgade livet i honom, som utgör tjänsten för Herren."

Hur kunna säga nej

Kära vänner, när vi äger en sådan underbar Herre och Gud, hur kan, hur törs någon säga nej till hans kallelse och hans kärleksfulla löften? Vad har du att förlova? Världens ytliga och tämligen värdelösa fröjder gentemot en ständig glädje i gemenskap med Jesus redan här på jordevandringen. Lidande? Ja, det lär vi nog få ändå, men när Jesus går med, och vi få vila i hans hand, få del av hans ofattbara nåd — alltsammans är nåd! — då blir ingenting omöjligt.

Inte tror väl någon att han av egen kraft och duglighet kommer ett enda steg framåt på Jesu korsstig? Men som hans lärjunge går det — kanske inte så fort, men det går framåt — mot målet. Och så får du den frid, som övergår allt förstånd — för min del den största gåva jag fått i jordelivet.

Dröj inte! Tiden hastar. Jesus kommer mycket snart. Maranata! Säg ja till den bäste vän du någon-

sin kan få. Men tag ärligt och allvarligt konsekvenserna. **NÅGON DELNING MELLAN JESUS OCH VÄRLDEN EXISTERAR ICKE**.

Till slut ett tack till Maranataförsamlingen för den gemenskap som den givit mig och utan vilken kristet liv är en oerhört svår sak.

"Det enda jag har inför den vita tronen, det är en frälsad själ, halleluja.

Men detta är nog, ty all min synd är sonad, när Jesus dog för mig på Golgata.

Det enda jag vet, det är att nåden räcker, att Kristi blod min synd och skuld betäcker.

Det enda jag har att lita till en gång, det är Guds nåd, Guds gränslösa nåd."

Harald Hammarsten

BEGRAVD... forts. fr. sid. 5

talar?" Då öppnade Filippus sin mun och begynte med detta skriftens ord och förkunnande för honom evangelium om Jesus. Och medan de färdades vägen fram kommo de till ett vatten. Då sade hovmannen: "Se här finnes vatten, vad hindrar att jag döpes?" — En ny fråga, brännande aktuell: Vad hindrar...? "Om du tror av hela ditt hjärta kan det ske."

Hovmannens första fråga hade fått sitt svar: "Jag tror att Jesus Kristus är Guds son." Hindren var undanröjda. "Och han lät vagnen stanna och de stego båda ned i vattnet Filippus och hovmannen och han döpte honom. "Men när de hade stigit upp ur vattnet, ryckte Herrens Ande bort Filippus och hovmannen såg honom icke mer, då han nu glad fortsatte sin färd."

Yngve Stenfeldt

**Bed för
BIBELSKOLAN**

så många förblir oförändrade år efter år? Vi tror att det finns två huvudorsaker till detta.

Den första är, att många är i mörker och kan inte urskilja Guds arbete med sig. Då Gud arbetar med att förkrossa, förstår de inte, att det kommer från Gud. De saknar ljus. De ser endast människorna som "motarbetar" dem. De tycker, att omgivningen är alldeles för svår. De klagat över omständigheterna. Därför förblir de i mörker och förtvivlan.

Måtte Gud ge oss en vision, så att vi ser vad som kommer från honom, så att vi kan böja våra knän och säga till honom: "Det är du, Herre, och eftersom det är du, så vill jag acceptera det." Åtminstone måste vi förstå VEMS hand som rör vid oss. Det är inte någon människas hand, inte vår familjs eller våra bröders eller systrars i församlingen, utan det är Guds egen hand. Vi måste lära oss att böja våra knän och kyssa handen, älska den hand som rör vid oss. Vi måste ha detta ljus för att kunna tro och acceptera, att vadhelst Herren än gör med oss, så gör han inga misstag.

Den andra orsaken, som hindrar Gud från att behandla vår utvärtes människa är kärleken till oss själva. Vi måste bedja Gud att han skall ta bort själva roten till vår egenkärlek. När han handlar med oss som svar på våra böner, skulle vi tillbedja honom och säga: "O, Herre, om detta är din hand, låt mig acceptera detta, att den enda orsaken till missförstånd, irritation och missnöje är att vi i hemlighet älskar oss själva. Kanske vi själva försöker dra oss ur svårigheten. Men om vi försöker det, då går vi miste om korsets arbete med oss.

Den som har naglats vid korset och vägrar dricka ättikvinet som är blandat med galla, den människan har lärt känna Herren. Många går upp till korset motvilligt och de tänker dricka ättikvinet som är blandat med galla för att det skall mildra deras plågor. Men alla de som kan säga: "Skulle jag icke dricka den kalk, som min Fader har givit mig?" alla dessa kommer att vägra ättikvinet blandat med galla. De kan bara dricka ur en enda kalk, inte ur två. Sådana är de människor som inte älskar sig själva.

Vår egenkärlek är grunden till de svårigheter vi har. Måtte Herren tala till oss idag, så att vi kan bedja denna bön: "O, min Gud, jag har sett, att allting kommer från dig. Alla mina omständigheter under dessa fem, tio eller tjugo år har kommit från dig. Du har arbetat på detta sätt för att uppnå ditt syfte, vilket inte är något mindre än att du skall få leva ditt liv genom mig. Men jag har varit en sådan dåre. Jag har inte förstått detta. Jag har gjort mycket för att befria mig själv från de omständigheter som du sänt, och på så sätt har jag slösat med din tid. Idag ser jag din hand. Jag är villig att offra mig själv åt dig. Ännu en gång lägger jag mig i dina händer."

Det finns inga människor så ljuvliga, som de som blivit nedbrutna. Envishet och egenkärlek har fått vika för den ljuvlighet som hör de förkrossade till.

Vi ser hur Jakob i Gamla testamentet redan i moderslivet kämpade med sin broder. Han var listig, opålitlig och svekfull. Likväl var hans liv fullt av bedrövelser och smärta. Som ung flydde han hemifrån. I tjugo år blev han bedragen av Laban; Rakel, hans älskade hustru, dog mycket tidigt. Josef, som han älskade mest av alla sina söner, blev såld till Egypten. Många år därefter blev Benjamin kvarhållen i Egypten. Steg för steg arbetade Gud med honom. Olycka efter olycka drabbade honom. Han blev tuktrad av Gud både en och två gånger. Faktiskt uppfylldes hans liv av hemsökelse från Gud. Efter en myckenhet av tuktan blev Jakob till slut förvandlad. Han hade blivit "genomskinlig" och förkrossad. Hur förnämligt svarar han inte Farao! Hur vackert är inte slutet av hans liv, när han tillber Gud lutad mot sin stav! Hur klar är inte välsignelsen, som han uttalar över sina avkomlingar. Efter att ha läst de sista sidorna av hans historia vill vi inget annat än böja våra huvuden och tillbedja Gud. Här finner vi en mogen människa, en som känner Gud. Många årtiondens arbete har resulterat i att Jakobs utvärtes människa har blivit krossad. På ålderns höst finner vi ett underbart porträtt av Jakob.

Vi har alla samma natur som Jakob. Vår enda möjlighet till helgelse är att Herren skall finna ett sätt att bryta ned vår utvärtes människa i en sådan grad, att vår invärtes människa träder fram och blir synlig. Sådant är dyrbart. Detta är vägen för dem, som tjänar Gud. Endast på detta sätt kan vi tjäna honom. Allting annat är mer eller mindre värdelöst. Varken lära eller teologi är till någon nytta. Vad har vi för glädje av huvudets kunskap om bibeln, om den utvärtes människan förblir okrossad? Allenast den person, som Gud kan genomtränga, är användbar.

Sedan vår utvärtes människa har blivit tuktrad och ledd genom många prövningar, har vi många sår, som tillåter anden att komma fram helt synligt. Vi är på goda grunder rädda för att möta de bröder och systrar, som har hela sin varelse orörd och som aldrig har tagit emot tuktan och blivit förändrade. Måtte Gud giva oss nåd, så att vi klart ser denna väg och att det inte finns något annat sätt för Gud. O, att Gud finge uppenbara för oss, att syftet med hans arbete de senaste fem, tio, tjugo åren har varit just detta. Måtte han giva oss insikt i vad som menas med vår utvärtes människas nedbrytande. Om vår utvärtes människa förblir okrossad, skulle all vår kristendom stanna i vårt huvud till ingen nytta. Låt oss vänta av Herren att han skall tukta och bryta ned oss i grunden, att helt nollställa oss.

— Slut —

**MR:s Musikproduktion
presenterar**

LUNA-gitarren i Sverige

Gitarren är helskön att spela på. Ett förstklassigt instrument med lättspelt, smal hals med lagom strängavstånd i hårt rosenträ. Locket är av gran och gitarren ger ett klart och distinkt bas- och diskant-ljud.

Den är av japanskt ursprung och har en genomgående mycket hög kvalitet.

Introduktionspris **245:—**
med moms och 1 års fabriksgaranti
(Ord. pris 325:—)

LÄR DIG SPELA GITARR

GITARR- KURS

TV 2: Tisdagar kl
18.10

Söndagar kl 9.40

TV 1: Fredagar kl
8.30 (repris)

P 2: Måndagar kl
12.45

Torsdagar kl 19.10

Söndagar kl 16.00
(repris)

**Kursen pågår t.o.m
den 26 november**

Dessutom kom-

mer i P2 varje
tisdag special-
programmet
"För gitarrvän-
ner" 22.00.

☐ Önskar ytterligare informationer om gitarren.

☐ Sänd mig 1 st fabriksny LUNA LG-70-gitarr i
originalförpackning mot postförskott för 245:— kr
(inkl. allt utom porto. Gitarren är väl packe-
terad)

Namn:

Bostad:

Postnr:

Postadress:

Närmaste järnvägsstation:

Tel:/.....

Kupongen insändes till MR:s MUSIKPRODUKTION, Box 1236, 161 12 BROMMA 12,
tel. 08/80 29 35.

• Mötesannonser •

ALLHELGONA på JOHANNELUND*

Missionsvägen 24 [Ⓣ] ALVIK* 3—5 november

Välkommen till en gemenskapshelg med brödsbrytelse, lovsången och Guds Ord i centrum.

Alla måltider intar vi tillsammans i vår cafeteria, där det serveras god husmanscost till humana priser.

Välkomstmöte fredag kl 19.30 med bön, bibelstudium och brödbrytelse.

Alla Helgons dag	}	kl 11.00 Guds Ord i centrum
Söndag		15.00 Bibelsamtal över aktuellt ämne
		19.00 Väckelse- och frälsningsmöten med bibelskolans elever i aktion.

(Ang. lokaler i city se annons DN och MR nr 21)

Vittnen: Erik Gustafsson, ev. Rein Seehuus, Arne Imsen, Yngve Stenfeldt, Kenneth Karlsson, Gunno Anderzon, Håkan Westergård, Karl-Georg Rognstad m. fl. samt bibelskolans elever.

* Så reser du till Johannelund

Skriv gärna några rader i Midnattsropet och berätta hur man ska ta sig till Johannelund då man är på Centralen eller annan plats i City. Ska man ta taxi eller buss eller T-banan och vad kostar detta???

R:M

Från Centralstationen i Stockholm åker man lämpligen tunnelbana mot **Hässelby** till stationen **Alvik**.

Om man går upp bakre utgången, uppför trapporna, kan man ta buss 114 till *Gesundaplan*. Därifrån viker man av från Margreterundsvägen genom en liten skogsdunge till ett stort, gult stenhus, Missionsvägen 24 — Johannelund.

Tar man nedre utgången, så kan man få åka med "Johannelundsbussen", en blå Transit som troget väntar 25 och 15 min före varje möte för att transportera alla som vill följa med till Johannelund.

Till adressaten:
Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:
Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Missionsv.
24, 161 35 Bromma

Vad skall jag göra för att bli FRÄLST?

■ Bibeln säger: "Genom en enda människa har SYNDEN kommit in i världen och genom synden döden; och så har döden kommit över alla människor, eftersom de alla hava syndat." (Rom. 5:12).

Människor står ofta undrande över det att varje människa måste bli frälst, trots att de själva levat ett ganska rättsskaffens liv, tycker de. Synd är dock något mycket mer än orättfärdiga gärningar; synd är djupast sett en inre drivkraft i människans natur, upprorisk mot Gud och som människan aldrig kan frigöra sig ifrån, hur mycket hon än anstränger sig. Människan är förlorad, därför att alla har syndat. ■ "Ty Guds vrede uppenbarar sig från himmelen över all ogudaktighet och orättfärdighet hos människor, som i orättfärdighet undertrycka sanningen." (Rom. 1:18).

Gud är dock rättfärdig och kan inte låta saken bero. Människan måste lida vad hon har förskyllt, och straffet är döden.

■ "Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv." (Joh. 3:16).

"och de bliva rättfärdiggjorda utan förskyllan, av hans nåd, genom förlossningen i Kristus Jesus, honom som Gud har ställt fram såsom ett försoningsmedel genom tro, i hans blod." (Rom. 3:24, 25).

Gud älskade dock världen varför han också beredde en utväg för människan. Det kunde dock inte ske med mindre än att han måste sända sin

egen Son hitned till denna jord, därför att inget annat offer var tillräckligt för att sona världens synd. Fastän han själv inte hade gjort någon synd, tog Jesus det straff som var avsett för människan, led döden för oss och försonade människan med Gud. Vad människan inte kunde åstadkomma genom egen kraft, det sker alltså nu av nåd genom tro utan gärningar.

■ "Vad skola vi göra?" frågade man apostlarna.

"Gören bättring (sinnesändring) och låten alla döpa eder i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse", svarade Petrus. (Apg. 2:37, 38).

Att göra sinnesändring är första steget till frälsning. Sinnesändring är att gå ut från världen och känna sig övergiven av den, att avslöja sin synd, lämna den och följa Jesus.

■ "Ty om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och ditt hjärta tror, att Gud har uppväckt honom från de döda, då bliver du frälst. Ty genom hjärtats tro bliver man rättfärdig, och genom munnens bekännelse bliver man frälst." (Rom. 10:9, 10).

Tron måste alltid åtföljas av gärning, och här är munnens bekännelse en synliggörelse av hjärtats tro, samtidigt som det också innebär början till människans frigörelse. Den som tagit steget fullt ut och anropat Jesu namn har verkligen fått uppleva ett personligt gudaingripande i sitt liv, hur tron förvandlats till erfarenhet och hon har kunnat börja tala om ett då och ett nu.

Gustaf Jillker